

**תניא המפקיר את שדהו וכו'
הפקר פטור מן המעשר**

ריש לקיש	עולא	רישא רבנן וסיפא ר' יוסי?	המפקיר את שדהו	
<p>רישא נמי ר' יוסי! ורישא היינו טעמא דלא לישתכח תורת הפקר.</p>	<p>סיפא נמי רבנן היא! ושאני שנה ושבוע דלא שכיחי, ואף רבנן מודה שאינו רוצה להפקירו עד שיבא ליד זוכה.</p>	<p>כרבנן! דהפקר הוי אפילו לא בא ליד זוכה</p> <p>כר' יוסי! דעד שמגיע ליד זוכה אינו הפקר</p>	<p>אפי' זכה בו אחר ואם זכה בו הוא הוי' חזרה וחייב במעשר</p> <p>אפי' לא זכה בו הוא או אחר ואם זכה בו הוא הוי זכי' מן הפקר ופטור ממעשר</p>	<p>רישא</p> <p>כל שלשה ימים יכול לחזור בו</p> <p>מכאן ואילך אין יכול לחזור בו</p>
			<p>אמר תהא שדה זו מופקרת ליום אחד לשבת אחת לחדש אחד לשנה אחת וכו'</p> <p>אפי' לאחר שלשה ימים</p> <p>אפילו בתוך שלשה ימים</p>	<p>סיפא</p> <p>עד שלא זכה בה, בין הוא בין אחר יכול לחזור בו</p> <p>משזכה בה, בין הוא בין אחר אין יכול לחזור בו</p>
<p>ברייתא כרבנן! [דהפקר הוי אפילו לא אתי ליד זוכה]</p> <p>אי בעית אימא: שהפקירו בפני ג'! ור' יוסי מודה דהוי הפקר אפי' לא אתי ליד זוכה</p>	<p>פטור מדאורייתא [דבתוך ג' ימים הוי הפקר מדאורייתא אפי' לא אתי ליד זוכה]</p> <p>אבל חייב מדרבנן [דגזרו שלא יהא הפקר תוך ג' ימים מפני הרמאים]</p>	<p>כמאן? [הרי הוא בתוך ג' ימים ולא הגיע ליד זוכה+]</p>	<p>המפקיר את כרמו, ולשחר עמד ובצרו, חייב בפרט ובעוללות ובשכחה ובפיאה, ופטור מן המעשר [אפי' בתוך ג' ימים].</p>	

♦ דנהי דסבירא ליה לרבי יוסי דאיהו נמי מצי זכי בתורת הפקר מהפקירא דנפשיה הני מילי כשפירש אבל כשבצר סתם כיון שבידו לחזור בו שלו הוא בוצר